Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍ ADVOKÁTKY
TAMARY ĆAPETA
přednesené dne 14. března 2024[1]

Věc C-541/22 P

Araceli García Fernández,
Faustino González Parra,
Fernando Luis Treviño de Las Cuevas,
Juan Antonio Galán Alcázar,
Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera,
Macon, SA,
Marta Espejel García,
Memphis Investments Ltd,
Pedro Alcántara de la Herrán Matorras,
Pedro José de Jesús Benito Trebbau López,
Pedro Regalado Cuadrado Martínez,
María Rosario Mari Juan Domingo
v.
Eleveté Invest Group, SL,
Antonio Bail Cajal,
Carlos Sobrini Marín,
Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL,
Juan José Homs Tapias,
Anna María Torras Giro,
Marbore 2000, SL,
Trístan González del Valle,
Evropská komise,
Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB),
Španělské království,

Banco Santander, SA

„Kasační opravný prostředek – Hospodářská a měnová politika – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krizí – Nařízení (EU) č. 806/2014 – Článek 18 – Podmínky zahájení řešení krize – Článek 20 – Oceňování pro účely řešení krize – Článek 296

[1] – Původní jazyk: angličtina.

SFEU – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Řešení krize Banco Popular“

I. Úvod

1. Jednotný mechanismus pro řešení krizí (dále jen „SRM“) byl zaveden v roce 2014[2]. Poprvé byl použit dne 6. června 2017, a to vůči Banco Popular Español, SA (dále jen „Banco Popular“).

2. Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelé“) jsou fyzické a právnické osoby, které byly akcionáři nebo držiteli nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 vydaných Banco Popular před přijetím programu řešení krize[3] vůči Banco Popular.

3. V žalobě podané u Tribunálu napadli navrhovatelé program řešení krize a jeho schválení ze strany Evropské komise, jakož i dokumenty s nimi související a požadovali náhradu škody a kompenzaci. Tato žaloba byla – spolu s dalšími pěti žalobami – vybrána k projednání před Tribunálem jako pilotní věc[4] a byla zamítnuta rozsudkem ze dne 1. června 2022, Eleveté Invest Group a další v. Komise a SRB (T-523/17, EU:T:2022:313) (dále jen „napadený rozsudek“).

4. Souběžně s tímto řízením o kasačním opravném prostředku probíhá v souvislosti s řešením krize Banco Popular řízení o jiném kasačním opravném prostředku ve věci C-535/22 P, Aeris Invest v. Komise a SRB[5], a předložené argumenty se značně překrývají (dále jen „souběžný kasační opravný prostředek“). Mé stanovisko k tomuto kasačnímu opravnému prostředku je předneseno ve stejný den (dále jen „souběžné stanovisko“) a tato dvě souběžná stanoviska je třeba číst společně.

5. Pro účely tohoto kasačního opravného prostředku není úkolem Soudního dvora přezkoumávat program řešení krize a jeho schválení ze strany Komise (a případné další v prvním stupni napadené dokumenty), ale způsob, jakým Tribunál vykonal pravomoc přezkumu[6]. V souvislosti s oběma projednávanými kasačními opravnými prostředky to znamená, že přezkum ze strany

[2] – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1) (dále jen „nařízení o SRM“).

[3] – Rozhodnutí výkonného zasedání jednotného výboru pro řešení krizí SRB/EES/2017/08 ze dne 7. června 2017 o přijetí programu řešení krize společnosti Banco Popular Español, SA (dále jen „program řešení krize“). Program řešení krize byl schválen rozhodnutím Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español, SA. (Úř. věst. 2017, L 178, s. 15) (dále jen „schválení ze strany Komise“).

[4] – Zbývající pilotní věci jsou: 1. Rozsudek ze dne 1. června 2022, Del Valle Ruíz a další v. Komise a SRB (T-510/17, EU:T:2022:312). Kasační opravný prostředek byl ve věci C-539/22 P, Del Valle Ruíz a další v. Komise a SRB podán, ale dne 22. července 2023 byl vzat zpět. 2. Rozsudek ze dne 1. června 2022, Aeris Invest v. Komise a SRB (T-628/17, EU:T:2022:315). O kasačním opravném prostředku proti tomuto rozsudku nebylo dosud v probíhajícím řízení ve věci C-535/22 P, Aeris Invest v. Komise a SRB, rozhodnuto. 3. Rozsudek ze dne 1. června 2022, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group v. Komise (T-570/17, EU:T:2022:314). Proti tomuto rozsudku nebyl podán kasační opravný prostředek. 4. Rozsudek ze dne 1. června 2022, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno a SFL v. SRB (T-481/17, EU:T:2022:311). V současné době probíhá řízení o dvou kasačních opravných prostředcích proti tomuto rozsudku. Zaprvé ve věci C-551/22 P Komise v. SRB. Viz stanovisko generální advokátky T. Ćapeta ve věci Komise v. SRB (C-551/22 P, EU:C:2023:846). Zadruhé ve věci C-448/22 P, SFL v. SRB. 5. Usnesení ze dne 24. října 2019, Liaño Reig v. SRB (T-557/17, EU:T:2019:771). Toto usnesení bylo v řízení o kasačním opravném prostředku Soudním dvorem potvrzeno, když rozhodl, že Tribunál nepochybil, když v rozsudku ze dne 4. března 2021, Liaño Reig v. SRB (C-947/19 P, EU:C:2021:172) konstatoval, že sporné ustanovení není od programu řešení krize SRB oddělitelné.

[5] – Proti rozsudku ze dne 1. června 2022, Aeris Invest v. Komise a SRB (T-628/17, EU:T:2022:315) (dále jen „souběžný napadený rozsudek“).

[6] – Podle Soudního dvora je „cílem přezkumu Soudního dvora zejména ověřit, zda Tribunál právně dostačujícím způsobem odpověděl na všechny argumenty uplatněné navrhovatelem“. Rozsudek ze dne 11. listopadu 2021, Autostrada Wielkopolska v. Komise a Polsko (C-933/19 P, EU:C:2021:905, bod 50).

Soudního dvora se zaměří jednak na ověření toho, zda Tribunál správně vyložil příslušná ustanovení nařízení o SRM, a jednak na to, zda v dostatečné míře přezkoumal program řešení krize vypracovaný Jednotným výborem pro řešení krizí (dále jen „SRB“) a schválený Komisí.

6. Příslušné měřítko přezkumu Soudní dvůr nedávno sjednotil ve věci Crédit lyonnais[7]. V uvedené věci Soudní dvůr konstatoval, že unijní soudy nemohou rozhodnutí unijního orgánu nahradit vlastním rozhodnutím. Namísto toho musí ověřit, zda toto rozhodnutí není založeno na věcně nesprávných skutkových zjištěních a zda není stiženo zjevně nesprávným posouzením nebo zneužitím pravomoci[8].

7. Toto měřítko přezkumu je potvrzeno požadavky článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Účinnost soudního přezkumu a zajištění práva na obhajobu předpokládá, že „dotyčný bude mít možnost seznámit se s důvody přijatého rozhodnutí, které se ho týká, buď přečtením samotného rozhodnutí, nebo na základě sdělení těchto důvodů na jeho žádost, aniž je dotčena pravomoc příslušného soudu požadovat jejich sdělení od dotčeného orgánu, aby mu bylo umožněno hájit svá práva za co nejpříznivějších podmínek a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je účelné obrátit se na příslušný soud“[9].

8. S ohledem na výše uvedené úvahy navrhnu, aby Soudní dvůr oba napadené rozsudky potvrdil.

II. Skutečnosti vedoucí k řízení před Tribunálem

9. Skutkový stav relevantní pro tento kasační opravný prostředek, který je podrobně vysvětlen v bodech 25 až 83 napadeném rozsudku, lze shrnout následovně.

10. Finanční situace Banco Popular se začala zhoršovat v roce 2016. Dne 5. prosince 2016 přijalo výkonné zasedání SRB plán řešení krize pro skupinu Banco Popular. Nástrojem k řešení krize, jemuž byla v plánu řešení krize z roku 2016 dána přednost, byl nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů stanovený v článku 27 nařízení o SRM. Tento plán však při řešení, ke kterému nakonec došlo, nebyl použit.

11. V dubnu 2017 zahájila Banco Popular postup soukromého prodeje, jehož cílem byl její prodej silnému konkurentovi, což by znovu posílilo její finanční situaci. Konečné datum pro předložení nabídek potenciálních nabyvatelů společnosti Banco Popular bylo původně stanoveno na 10. června 2017 a následně posunuto na konec měsíce června 2017. Banco Santander SA (dále jen „Banco Santander“) informovala dopisem ze dne 16. května 2017 Banco Popular, že v rámci postupu soukromého prodeje není schopna předložit pevnou nabídku.

12. Předsedkyně SRB paní Elke König poskytla dne 23. května 2017 rozhovor televizní stanici Bloomberg, během něhož byla tázána zejména na situaci Banco Popular.

13. Během měsíce května 2017 informovalo o potížích Banco Popular několik tiskových agentur, včetně agentury Reuters. V článku publikovaném agenturou Reuters bylo zejména zmíněno, že podle nejmenovaného unijního úředníka upozornil jeden z hlavních subjektů dohledu nad

[7] – Rozsudek ze dne 4. května 2023, ECB v. Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368). Tento přístup převzal i Tribunál v napadeném rozsudku, body 110 až 115, a v souběžném napadeném rozsudku, body 115 až 119.

[8] – Rozsudek ze dne 4. května 2023, ECB v. Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368, bod 55).

[9] – Rozsudek ze dne 24. listopadu 2020, Minister van Buitenlandse Zaken (C-225/19 a C-226/19, EU:C:2020:951, bod 43 a citovaná judikatura).

bankami v Evropě unijní úředníky na to, že by Banco Popular mohla být předmětem likvidace, pokud by se jí nepodařilo nalézt nabyvatele. Podle tohoto článku zmíněný úředník rovněž uvedl, že předsedkyně SRB vydala v nedávné době „předběžné varování“ a prohlásila, že SRB postup (týkající se Banco Popular) pozorně sleduje a je připraven do něj zasáhnout. Téhož dne zveřejnil SRB tiskovou zprávu, v níž obsah výše uvedeného článku zpochybnil.

14. V prvních červnových dnech roku 2017 čelila Banco Popular masivním výběrům hotovosti.

15. Výkonné zasedání SRB přijalo dne 3. června 2017 rozhodnutí SRB/EES/2017/06 určené pro Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Fond pro řádnou restrukturalizaci bank, dále jen „FROB“), které se týkalo prodeje společnosti Banco Popular. SRB schválil okamžité zahájení postupu prodeje společnosti Banco Popular, který měl zajistit FROB, a posledně jmenovanému subjektu oznámil požadavky na převod činnosti v souladu s článkem 39 směrnice 2014/59 [10]. SRB nařídil FROB, aby oslovil všech pět potenciálních nabyvatelů, kteří byli vyzváni k předložení nabídky v dřívějším postupu soukromého prodeje řízeném společností Banco Popular. Dva z těchto pěti potenciálních nabyvatelů se rozhodli, že se postupu prodeje nezúčastní, a jednoho z obezřetnostních důvodů vyloučila Evropská centrální banka (ECB).

16. Dne 5. června 2017 provedl SRB první ocenění (dále jen „ocenění 1“) podle čl. 20 odst. 5 písm. a) nařízení o SRM, jehož cílem bylo zjistit, zda byly splněny podmínky pro zahájení postupu řešení krize. Toto ocenění provedla společnost Deloitte, kterou SRB dne 23. května 2017 pověřil jako nezávislého znalce.

17. Dne 5. června 2017 v ranních hodinách zaslala Banco Popular Banco de España (Španělská centrální banka) první žádost o nouzové poskytnutí likvidity (dále jen „ELA“) a následně v odpoledních hodinách další žádost, v níž byla požadovaná částka zvýšena z důvodu rozsáhlých peněžních toků. Na základě žádosti Španělské centrální banky a poté, co ECB téhož dne posoudila žádost společnosti Banco Popular o ELA, nevyjádřila rada guvernérů ECB proti poskytnutí ELA Banco Popular na období do 8. června 2017 žádné námitky. Banco Popular část tohoto ELA obdržela, avšak Španělská centrální banka jí nebyla schopna poskytnout zbývající část ELA [11].

18. Dne 6. června 2017 dospěla ECB k závěru, že Banco Popular je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné ve smyslu čl. 18 odst. 4 písm. c) nařízení o SRM, a toto hodnocení v souladu s čl. 18 odst. 1 třetím pododstavcem nařízení o SRM sdělila SRB [12].

19. Společnost Deloitte stejného dne předala SRB druhé ocenění (dále jen „ocenění 2“) vypracované na základě čl. 20 odst. 10 nařízení o SRM. Cílem ocenění 2 bylo posoudit hodnotu aktiv a závazků Banco Popular, zjistit, jak by bylo zacházeno s akcionáři a věřiteli, pokud by Banco Popular byla předmětem běžného úpadkového řízení, jakož i poskytnout informace umožňující přijmout rozhodnutí týkající se akcií a nástrojů účasti, které mají být převedeny [13].

[10] – Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190) (dále jen „směrnice 2014/59“).

[11] – V rámci skutkových okolností případu není uvedeno žádné vysvětlení, proč Španělská centrální banka nebyla schopna poskytnout Banco Popular ELA v plné výši.

[12] – Nedůvěrná verze tohoto hodnocení je k dispozici na adrese https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.2017_FOLTF_ESPOP.en.pdf?ed492d2c6735d43ab422f25ed966d712.

[13] – Toto ocenění mimo jiné odhadlo ekonomickou hodnotu společnosti Banco Popular v nejlepším případě na 1,3 miliardy eur, v nejhorším případě na mínus 8,2 miliardy eur a podle nejlepšího odhadu na mínus 2 miliardy eur.

20. Dne 7. června 2017 FROB informoval SRB o tom, že téhož dne ve 3:12 hodin obdržel závaznou nabídku od společnosti Banco Santander, která navrhla, že koupí akcie Banco Popular za částku jedno euro. FROB navrhl, aby SRB tuto nabídku přijal.

21. SRB na výkonném zasedání konaném dne 7. června 2017 přijal nabídku Banco Santander, jakož i program řešení krize. Byl použit nástroj převodu činnosti [14], v jehož rámci byly odepsány všechny stávající akcie (nástroje kmenového kapitálu tier 1) a nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 společnosti Banco Popular. Nástroje kapitálu tier 2 byly konvertovány na nové akcie a následně převedeny na společnost Banco Santander za cenu 1 euro.

22. Tento program byl předložen ke schválení Komisi v 5:13 hodin. V 6:30 hodin Komise rozhodnutím určeným SRB program řešení krize schválila.

23. Společnost Deloitte předala dne 14. června 2018 SRB ocenění rozdílného zacházení stanovené v čl. 20 odst. 16 až 18 nařízení o SRM, provedené s cílem vyhodnotit, zda by se akcionářům a věřitelům dostalo lepšího zacházení, kdyby společnost Banco Popular vstoupila do běžného úpadkového řízení (dále jen „ocenění 3“).

24. Dne 17. března 2020 přijal SRB rozhodnutí SRB/EES/2020/52 [15], v němž dospěl k závěru, že akcionáři a věřitelé dotčení krizí společnosti Banco Popular nemají nárok na odškodnění z Jednotného fondu pro řešení krizí (SRF) podle čl. 76 odst. 1 písm. e) nařízení o SRM [16].

III. Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

25. Žalobou podanou u Tribunálu dne 7. srpna 2017 podali navrhovatelé žalobu, kterou se domáhali zrušení programu řešení krize a jeho schválení ze strany Komise, a požadovali náhradu škody a zrušení ocenění 2, jakož i přiznání odškodnění.

26. Dne 12. dubna 2019 bylo na podporu Komise a SRB povoleno vedlejší účastenství Španělského království a společnosti Banco Santander.

27. Usnesením ze dne 12. května 2021 Tribunál nařídil SRB, aby předložil úplná znění programu řešení krize, ocenění 2, posouzení selhání nebo pravděpodobného selhání společnosti Banco Popular, jež provedla ECB dne 6. června 2017, a dopisu ze dne 18. května 2017, který ECB zaslala Banco Popular. Po nahlédnutí do těchto dokumentů Tribunál usnesením ze dne 9. června 2021 rozhodl, že nejsou pro rozhodnutí věci nezbytné, a odstranil je ze spisu.

28. Tribunál žalobu v plném rozsahu zamítl jako neopodstatněnou.

[14] – Podle článku 24 nařízení o SRM.

[15] – Sdělení v souvislosti s tímto rozhodnutím bylo zveřejněno dne 20. března 2020 v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2020, C 91, s. 2), dostupné na: eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XX0320(01).

[16] – Toto rozhodnutí SRB napadla řada bývalých akcionářů Banco Popular. Rozsudkem ze dne 22. listopadu 2023, Del Valle Ruíz a další v. SRB (T-302/20, T-303/20 a T-307/20, EU:T:2023:735), Tribunál tyto žaloby zamítl. Proti tomuto rozsudku nebyl podán kasační opravný prostředek.

IV. Řízení před Soudním dvorem

29. Navrhovatelé v kasačním opravném prostředku podaném dne 11. srpna 2022 navrhují, aby Soudní dvůr:

– napadený rozsudek zrušil;

– vyhověl jejich žalobním návrhům podaným u Tribunálu, kterými se domáhali zrušení programu řešení krize a jeho schválení ze strany Komise, a z toho důvodu uložil Komisi a SRB, aby jim vrátily investice do Banco Popular, nebo jim alternativně uložil, aby jim zaplatily náhradu škody na základě jejich mimosmluvní odpovědnosti;

– uložil Komisi a SRB, aby jim zaplatily náhradu škody na základě jejich mimosmluvní odpovědnosti;

– prohlásil ocenění 2 za neplatné a uložil Komisi a SRB, aby jim vyplatily odškodnění;

– uložil Komisi a SRB náhradu nákladů řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku;

– nařídil, aby byly přiznané částky zvýšeny o kompenzační úrok od 23. května 2017, nebo podpůrně od 7. června 2017 až do dne vyhlášení rozsudku, jakož i o úroky z prodlení ode dne rozsudku, s výjimkou nákladů tohoto řízení, k nimž se budou připisovat úroky z prodlení až ode dne rozsudku;

– přiznal jim jakoukoli další dodatečnou náhradu, která bude považována za přiměřenou.

30. Komise, SRB, Španělské království a Banco Santander navrhují, aby Soudní dvůr:

– kasační opravný prostředek zamítl v plném rozsahu;

– uložil navrhovatelům náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a nákladů řízení v prvním stupni.

31. Banco Santander navíc navrhuje – pokud by Soudní dvůr kasačnímu opravnému prostředku vyhověl a v souladu s článkem 61 statutu Soudního dvora Evropské unie rozhodl, že o žalobě na neplatnost rozhodne sám, aby

– v souladu s čl. 264 druhým pododstavcem SFEU omezil rozsah svého rozsudku tím, že potvrdí účinky převodu činnosti Banco Popular na Banco Santander.

V. Analýza

32. Na podporu kasačních opravných prostředků předkládají navrhovatelé čtyři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že v napadeném rozsudku je nesprávně vyložen a použit článek 18 nařízení o SRM. Podle druhého důvodu kasačního opravného prostředku je v napadeném rozsudku nesprávně vyložen a použit článek 20 nařízení o SRM. Ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku požadují navrhovatelé náhradu škody na základě prohlášení rozhodnutí napadeného v prvním stupni za neplatné od počátku na základě článku 264

SFEU. A konečně čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávností napadeného rozsudku týkajících se samostatného tvrzení o mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie.

33. Jak již bylo uvedeno, moje stanovisko k tomuto kasačnímu opravnému prostředku je třeba číst společně se souběžným stanoviskem. První důvod tohoto kasačního opravného prostředku je tedy analyzován v bodech 20 až 48 souběžného stanoviska, zatímco pátou a šestou částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku [17] se zabývám v bodech 49 až 86 tohoto stanoviska.

34. Zbývající důvody kasačního opravného prostředku se týkají zaprvé údajného porušení článku 20 nařízení o SRM, kterým se budu zabývat v oddíle A. Zadruhé se týkají požadavku na náhradu škody, který budu zkoumat v oddíle B. A nakonec se navrhovatelé rovněž dovolávají mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie, kterou se budu zabývat v oddíle C.

35. V následující analýze vysvětlím, proč by Soudní dvůr měl kasační opravný prostředek v plném rozsahu zamítnout.

A. Článek 20 nařízení o SRM

36. V prvních čtyřech částech druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného [18] výkladu a použití článku 20 nařízení o SRM na jednotlivá ocenění Banco Popular. Připomeňme, že postup řešení krize společnosti Banco Popular zahrnoval tři ocenění [19].

37. Jak Soudní dvůr potvrdil ve věci Aeris Invest v. SRB [20], článek 20 nařízení o SRM stanoví dva druhy ocenění. První (prozatímní) ocenění upravuje čl. 20 odst. 1 až 15 nařízení o SRM. Druhé (konečné) ocenění je upraveno v čl. 20 odst. 16 až 18 nařízení o SRM a musí být provedeno nezávislou osobou.

38. Soudní dvůr dospěl k závěru, že v rámci řešení krize společnosti Banco Popular patří ocenění 1 a 2 do první kategorie, zatímco ocenění 3 do druhé kategorie [21].

39. Zaprvé navrhovatelé tvrdí, že Tribunál nesprávně rozhodl, že ocenění 1 a 2 jsou poctivá, obezřetná a realistická, jak vyžaduje čl. 20 odst. 1 nařízení o SRM.

40. Na úvod se domnívám, že Tribunál správně poukázal [22] na to, že ocenění 1 i 2 jsou prozatímní, a proto nutně obsahují nejisté nebo přibližné informace.

[17] – V nichž účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek v souběžně podaném kasačním opravném prostředku tvrdí, že Tribunál porušil článek 47 Listiny a povinnost uvést odůvodnění.

[18] – Viz body 279 až 282 a body 346 až 425 napadeného rozsudku.

[19] – Viz body 16, 19, 23 a 24 výše.

[20] – Rozsudek ze dne 21. prosince 2021, Aeris Invest v. SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, body 70 až 71).

[21] – Tamtéž, bod 72.

[22] – Napadený rozsudek, body 294, 347 a 357.

41. Tribunál totiž provedl podrobné posouzení ocenění 2 ve vztahu k jednotlivým kategoriím aktiv, přičemž v rámci kontextu, v němž společnost Deloitte ocenění provedla, zohlednil naléhavost situace [23].

42. Tribunál nakonec – a podle mého názoru správně – poukázal na rozdílné účely, kterým ocenění 1 a 2 sloužily, na rozdílné doby, kdy byly vypracovány (a na rozdílnost dostupných informací), a proto správně dospěl k závěru, že si neodporují [24].

43. Domnívám se proto, že Tribunál čl. 20 odst. 1 nařízení o SRM vyložil a použil správně.

44. Zadruhé navrhovatelé tvrdí, že Tribunál nesprávně rozhodl [25], že ocenění 1 a 2 nejsou v rozporu s požadavky čl. 20 odst. 5 nařízení o SRM [26].

45. S ohledem na cíl stanovený v čl. 20 odst. 5 písm. a) nařízení o SRM Tribunál konstatoval, že SRB v ocenění 1 tento cíl analyzoval a určil, zda jsou podmínky pro řešení podle čl. 18 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení splněny [27]. Argumenty navrhovatelů správnost analýzy Tribunálu nezpochybňují.

46. Tribunál rovněž správně analyzoval soulad ocenění 2 s cíli stanovenými v čl. 20 odst. 5 písm. b), f) a g) nařízení o SRM, neboť společnost Deloitte v tomto ocenění odkazovala na věcně stejné cíle, přičemž citovala čl. 36 odst. 4 písm. b), f) a g) směrnice 2014/59 [28].

47. Navrhovatelé mají pravdu v tom, že Tribunál v bodě 298 napadeného rozsudku nesprávně uvedl, že nebyl předložen konkrétní argument týkající se cíle stanoveného v čl. 20 odst. 5 písm. c) nařízení o SRM [29].

48. Tribunál však správně odkázal na čl. 20 odst. 10 nařízení o SRM, podle něhož prozatímní ocenění „musí splňovat požadavky odstavce 4, a pokud je to za daných okolností přiměřeně proveditelné, i požadavky odstavců 1, 7 a 9“. Toto ustanovení čl. 20 odst. 5 nezmiňuje. Tribunál dále správně uvedl, že relevantní je čl. 20 odst. 11 nařízení o SRM, jelikož stanoví, že ocenění, které nesplňuje požadavky čl. 20 odst. 5, se považuje za prozatímní, což ocenění 1 a 2 byla.

49. Domnívám se proto, že se Tribunál nedopustil nesprávného výkladu čl. 20 odst. 5 nařízení o SRM.

[23] – Soudní dvůr konstatoval, že „stupeň podrobnosti odůvodnění rozhodnutí musí být přiměřený materiálním možnostem a technickým podmínkám nebo lhůtě, ve kterých musí být rozhodnutí vydáno“. Rozsudek ze dne 6. listopadu 2012, Éditions Odile Jacob v. Komise (C-551/10 P, EU:C:2012:681, bod 48 a citovaná judikatura).

[24] – Viz také analýza v souběžném stanovisku týkající se ocenění a povinnosti uvést odůvodnění, body 54 až 70.

[25] – Napadený rozsudek, body 286 až 304.

[26] – Účelem ocenění podle čl. 20 odst. 5 nařízení o SRM je: „a) poskytnout informace ke zjištění, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize nebo podmínky pro odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů; b) jsou-li podmínky zahájení řešení krize splněny, poskytnout informace k rozhodnutí o vhodném opatření k řešení krize, které má být ve vztahu k subjektu uvedenému v článku 2 přijato; c) je-li vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů, poskytnout informace k rozhodnutí o rozsahu zrušení nebo naředěnínástrojů účasti a rozsahu odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů; […] f) je-li použit nástroj převodu činnosti, poskytnout informace k rozhodnutí o aktivech, právech, závazcích nebo nástrojích účasti, které mají být převedeny, a tomu, aby výbor porozuměl, co představuje obchodní podmínky pro účely čl. 24 odst. 2 písm. b); g) ve všech případech zajistit, aby v okamžiku použití nástrojů k řešení krize nebo výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů byly plně uznány veškeré ztráty spojené s aktivy subjektu uvedeného v článku 2“.

[27] – Napadený rozsudek, body 292 a 293.

[28] – Napadený rozsudek, body 300 a 301.

[29] – Odkazují na body 61 až 66 repliky v prvním stupni, v nichž je tento cíl skutečně řešen.

50. Zatřetí navrhovatelé tvrdí, že Tribunál nesprávně rozhodl, že ocenění 2 není v rozporu s požadavky čl. 20 odst. 7 a 9 nařízení o SRM.

51. Tribunál konstatoval, že čl. 20 odst. 10 nařízení o SRM, který se týká prozatímního ocenění, stanoví, že požadavky čl. 20 odst. 1, 7 a 9 musí být splněny, „pokud je to za daných okolností přiměřeně proveditelné“ [30].

52. Pojem „přiměřeně proveditelné“ tedy podle mého názoru správně zahrnuje ocenění založené na konsolidovaném základě, a nikoliv pro každý subjekt skupiny Banco Popular, což – jak správně uvedl Tribunál – není požadavek, který by byl stanovený v čl. 20 odst. 7 nařízení o SRM [31].

53. Tribunál rovněž nepochybil, když dospěl k závěru, že ocenění 2 je v souladu s čl. 20 odst. 9 nařízení o SRM, aniž zahrnuje rozdělení věřitelů do tříd, vzhledem k tomu, že tato informace byla k dispozici až při ocenění 3 [32].

54. Začtvrté navrhovatelé tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil a použil čl. 20 odst. 10 a 11 nařízení o SRM, pokud jde o ocenění 2. Tvrdí, že vzhledem k tomu, že po ocenění 2 (které je podle čl. 20 odst. 10 nařízení o SRM prozatímní) nenásledovalo konečné následné ocenění (v rozporu s čl. 20 odst. 11 druhou větou nařízení o SRM), je program řešení krize na tomto prozatímním ocenění založený neplatný.

55. SRB v odpovědi na písemné dotazy Tribunálu potvrdil, že nebude provádět konečné následné ocenění, protože by nemělo praktický význam podle čl. 20 odst. 11 nařízení o SRM [33].

56. Tribunál vycházel z čl. 20 odst. 13 nařízení o SRM, který stanoví, že „prozatímní ocenění provedené v souladu s odstavci 10 a 11 [se] považuje za platný základ pro rozhodování výboru o opatřeních k řešení krize“, a dospěl k závěru, že absence následného ocenění nemá na zákonnost programu řešení krize vliv [34]. Tribunál dále konstatoval, že ocenění, které by bylo provedeno *po* přijetí programu řešení krize a jeho schválení ze strany Komise, nemůže mít vliv na zákonnost uvedeného programu a schválení [35].

57. S ohledem na závěry Soudního dvora ve věci Aeris Invest v. SRB [36] se domnívám, že Tribunál čl. 20 odst. 10 a 11 nařízení o SRM vyložil a použil správně.

58. Závěrem navrhuji, aby Soudní dvůr první čtyři části druhého důvodu kasačního opravného prostředku zamítl jako neopodstatněné.

30 – Napadený rozsudek, bod 414.

31 – Napadený rozsudek, bod 415.

32 – Napadený rozsudek, body 421 a 422.

33 – SRB rovněž uvedl, že kompenzační funkce takového následného ocenění podle čl. 20 odst. 12 nařízení o SRM by se na toto opatření k řešení krize nevztahovala. Soudní dvůr potvrdil, že čl. 20 odst. 12 nařízení o SRM se na nástroj převodu činnosti nevztahuje, v rozsudku ze dne 21. prosince 2021, Aeris Invest v. SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, body 80 až 82).

34 – Napadený rozsudek, bod 280.

35 – V této souvislosti odkázal v napadeném rozsudku, body 281 a 282, na rozsudek ze dne 3. září 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Komise (C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22 a citovaná judikatura).

36 – Rozsudek ze dne 21. prosince 2021, Aeris Invest v. SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040).

B. Nárok na náhradu škody

59. V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé uvádějí pouze v jednom odstavci, že trvají na svých argumentech týkajících se požadavku na náhradu škody.

60. Ačkoli navrhovatelé uvádějí příslušné body napadeného rozsudku, odkazují pouze obecně na svůj návrh na náhradu škody a na článek 264 SFEU, aniž upřesňují pochybení, kterého se měl Tribunál dopustit [37].

61. Podle ustálené judikatury Soudního dvora z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora a čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení se navrhovatel domáhá, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen [38].

62. Navrhuji proto, aby Soudní dvůr tento důvod kasačního opravného prostředku shledal zjevně nepřípustným.

C. Mimosmluvní odpovědnost Unie

63. V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé uvádějí dva argumenty. Zaprvé tvrdí, že Tribunál neprokázal porušení povinnosti zachování důvěrnosti podle článku 88 nařízení o SRM a článku 339 SFEU ze strany SRB. Porušení se týká rozhovoru, který předsedkyně SRB paní Königová poskytla 23. května 2017 agentuře Bloomberg, a údajného úniku informací, které zveřejnily různé tiskové agentury [39]. Rovněž tvrdí, že SRB a Komise porušily povinnost zachování důvěrnosti tím, že v souvislosti s údajnými úniky informací, které byly zveřejněny v článku agentury Reuters, zůstaly pasivní a neprovedly interní vyšetřování.

64. Zadruhé namítají, že Tribunál nesprávně shledal jejich námitku proti ocenění 2 a z ní vyplývající nárok na náhradu škody nepřípustnou.

65. Pokud jde o první argument, navrhovatelé tvrdí, že informace o tom, že Banco Popular je podrobena dohledu, je sama o sobě důvěrná, což je v rozporu s tím, co uvedl Tribunál v bodě 613 napadeného rozsudku.

66. Bod 116 odůvodnění nařízení o SRM uvádí informace, které lze považovat za důvěrné: informace o obsahu a podrobnostech plánů řešení krize a výsledku posouzení těchto plánů a informace poskytnuté v souvislosti s rozhodnutím před jeho vydáním, ať již se jedná o to, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize, či o použití konkrétního nástroje nebo opatření v rámci zvoleného postupu.

[37] – V návaznosti na rozsudek Soudního dvora ze dne 28. dubna 2022, Changmao Biochemical Engineering v. Komise (C-666/19 P, EU:C:2022:323, body 187 až 189) je třeba tento návrh považovat za nepřípustný. Navíc platí, že „[k]asační opravný prostředek, který neobsahuje žádnou argumentaci specificky směřující k označení vady spočívající v nesprávném právním posouzení, jíž měl být stižen dotčený rozsudek nebo usnesení, tento požadavek nesplňuje“. Rozsudek ze dne 14. října 2021, NRW. Bank v. SRB (C-662/19 P, EU:C:2021:846, bod 36).

[38] – Rozsudek ze dne 21. října 2020, ECB v Estate of Espírito Santo Financial Group (C-396/19 P, EU:C:2020:845, bod 24 a citovaná judikatura).

[39] – Tribunál se omezil na analýzu rozhovoru s agenturou Bloomberg a článku zveřejněného agenturou Reuters, neboť navrhovatelé neodkázali v prvním stupni na žádné další údajné úniky informací ze strany SRB. Napadený rozsudek, bod 610.

67. Tribunál zkoumal informace, které předsedkyně SRB v rozhovoru sdělila. Konkrétně uvedla následující: „Nikdy nehovořím konkrétně o jednotlivých bankách. Na naší radarové obrazovce vidíme několik bank a samozřejmě Banco Popular patří mezi případy, které sledujeme, ale těch případů je více“ [40].

68. Tribunál shledal, že tyto informace byly obecného charakteru a že „[i]nformace, že společnost Banco Popular je jakožto úvěrová instituce podléhající jednotnému mechanismu dohledu ‚sledována‘, není důvěrná“ [41]. Tribunál dodal, že informace, že ECB ve společnosti Banco Popular uskutečnila kontrolu, již byla zveřejněna [42].

69. Domnívám se, že Tribunál správně konstatoval, že prohlášení předsedkyně SRB jsou dostatečně obecná, aby jimi nebyly prozrazeny informace o tom, že u Banco Popular probíhá zjišťování, zda jsou splněny podmínky pro zahájení řešení krize, což jsou informace, které by podle bodu 116 odůvodnění nařízení o SRM byly důvěrné.

70. Pokud jde o článek agentury Reuters, Tribunál v bodech 619 až 643 napadeného rozsudku konstatoval, že nebylo prokázáno, že zdrojem úniku informací byl zaměstnanec SRB, a že nečinnost SRB při popírání uniklých informací neprokázala jejich odpovědnost za únik.

71. Mimoto Tribunál v bodě 623 napadeného rozsudku správně uvedl, že navrhovatelé „neupřesňují, které z informací obsažených v tomto článku jsou důvěrné, ani do jaké míry SRB nebo Komise jejich zpřístupněním porušily požadavky týkající se profesního tajemství“.

72. Kromě toho Tribunál v bodě 625 napadeného rozsudku uvedl, že SRB vydal tiskovou zprávu, která dementovala možnost širokého výkladu rozhovoru poskytnutého předsedkyní SRB v článku agentury Reuters.

73. Tribunál navíc v bodech 628 až 632 napadeného rozsudku odkázal na další veřejně dostupné informace, které dokazují, že článek agentury Reuters neprozradil žádné důvěrné informace.

74. A konečně Tribunál v bodě 637 napadeného rozsudku konstatoval, že navrhovatelé neprokázali tvrzení, že SRB nebo úředník Komise vyzradili informace agentuře Reuters, neboť v tomto směru nepředložili žádné důkazy.

75. Navrhovatelé rovněž uvádí, že Tribunál nesprávně posoudil řadu skutečností, avšak netvrdí, že byly zkresleny. To se týká porovnání skutečností zjištěných v rozhovoru pro agenturu Bloomberg se skutečnostmi uvedenými v článku agentury Reuters, jakož i údajného úniku informací španělským správním orgánům.

76. Tyto argumenty považuji za nepřípustné, neboť Soudní dvůr nemá pravomoc ke zjišťování skutkového stavu ani v zásadě k přezkoumávání důkazů, s výjimkou případů, kdy navrhovatelé tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkový stav a že toto zkreslení zjevně vyplývá z písemností ve spise Soudního dvora [43].

[40] – Napadený rozsudek, bod 612.

[41] – Tamtéž, bod 613.

[42] – Tamtéž, bod 614.

[43] – Rozsudek ze dne 2. září 2010, Komise v. Deutsche Post (C-399/08 P, EU:C:2010:481, bod 63); rozsudek ze dne 29. října 2015, Komise v. ANKO (C-78/14 P, EU:C:2015:732, bod 54).

77. Kromě toho musí účastník řízení, který tvrdí, že došlo ke zkreslení, přesně uvést, jaké důkazy měl Tribunál zkreslit, a doložit chyby v analýze, jež při jeho posouzení vedly k tomuto zkreslení [44].

78. Navrhovatelé pouze popisují skutečnosti, které již posoudil Tribunál, a nedokládají, že tento soud zkreslil důkazy.

79. Domnívám se proto, že Tribunál správně konstatoval, že SRB a Komise neporušily povinnost zachování důvěrnosti podle článku 88 nařízení o SRM a článku 339 SFEU.

80. V případě, že Soudní dvůr dospěje k opačnému závěru, je třeba se zabývat údajnou příčinnou souvislostí mezi tímto porušením a škodou způsobenou navrhovatelům.

81. Navrhovatelé tvrdí, že Tribunál v bodech 653 až 674 napadeného rozsudku nesprávně konstatoval, že neexistuje příčinná souvislost mezi porušením důvěrnosti a zahájením řešení krize společnosti Banco Popular.

82. Domnívám se, že Tribunál správně poukázal na to, že problémy Banco Popular s likviditou byly vážné již před rozhovorem ze dne 23. května 2017 a že krize likvidity společnosti Banco Popular byla způsobena více faktory, které měly původ ve špatných výsledcích banky oznámených v únoru a dubnu 2017.

83. S odkazem na judikaturu týkající se příčinné souvislosti se domnívám, že Tribunál správně dospěl k závěru, že navrhovatelé neprokázali dostatečně přímou souvislost mezi škodou a vytýkaným jednáním, které musí být rozhodující příčinou škody [45].

84. Mám tedy za to, že první část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku by měla být zamítnuta.

85. Pokud jde o druhý argument, Tribunál odkázal na čl. 20 odst. 15 nařízení o SRM [46] a dospěl k závěru, že námitka proti ocenění 2 nepodléhá samostatnému soudnímu přezkumu [47].

86. Tribunál rovněž shledal nepřípustným jejich nárok na náhradu škody, neboť nařízení o SRM režim náhrady škody nestanoví a navrhovatelé neupřesnili ani přesný rozsah utrpěné škody, ani přesnou výši požadované náhrady škody. Tribunál tento závěr podpořil poukazem na to, že navrhovatelé neformulovali svůj nárok s ohledem na podmínky vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie ve smyslu článku 340 SFEU [48].

87. Navrhuji tedy, aby Soudní dvůr závěry Tribunálu, pokud jde o druhou část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, potvrdil.

[44] – Rozsudek ze dne 10. listopadu 2022, Komise v. Valencia Club de Fútbol (C-211/20 P, EU:C:2022:862, bod 55).

[45] – Napadený rozsudek, bod 655, odkazující na rozsudek ze dne 11. července 2019, BP v. FRA (T-838/16, EU:T:2019:494, bod 217 a citovaná judikatura).

[46] – „Ocenění je nedílnou součástí rozhodnutí o použití nástroje k řešení krize nebo o výkonu pravomoci k řešení krize nebo rozhodnutí o výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů. Samotné ocenění nepodléhá soudnímu přezkumu, ale může být přezkoumáno soudem společně s rozhodnutím [SRB].“

[47] – Napadený rozsudek, body 680 až 682.

[48] – Napadený rozsudek, body 685, 689 a 697.

VI. Závěry

88. Na základě výše uvedeného navrhuji, aby Soudní dvůr:

– kasační opravný prostředek zamítl;

– uložil účastníkům řízení podávajícím kasační opravný prostředek náhradu nákladů řízení.